

İman İle Bilinir 7

– kul mehmet · 01 Ocak 2022

İman ile Bilinir-7-

Merhametini Kaybedenlerin İlk Durağı

Alemlerin Rabbi Allah C.C. Kulunu yaratırken merhametinden verir, merhameti ile ilk karşılayan anne babasına verdiği kendisini büyüyene kadar saran ve son ana kadar bitmeyen merhameti, kulu da büyürken büyüdükten sonra bu merhamet ile hayatına devam etsin yolda bırakmasın ister, merhameti terk edenler içinde kıyameti yaşarken yaşadığının kıyamet olduğunu ıstırap olduğunu bilmez, merhameti olmayan insan taştan daha katıdır ,taş yumuşar lakin insan o halde iken zor yumuşar, sadece Alemlerin Rabbi “ol” deyince ancak olur. Zaten Alemlerin Rabbi” ol” demiş merhamet kalbine gönlüne yazılmış, silmekte neyin nesi anlaşılmaz bir durum! Belki bizlere bir mesaj. Maneviyatız bir durum! İçler acısı bir hal! Mantık dışı ve hissedişten uzak bir hal! İşte en çokta bu tip insanların iman ederek bilmesine gerek vardır, onu bu rezil durumdan kurtaracak tek şey imandır, imanın sağladığı gönlüne yazılı olan merhametin kapısını açarak huzura erişmesi rahata ermesidir.

Ölmeden hemen önce eliyle itelediği maneviyatı sarmak devirdiği gönül sandalyelerinin üzerine yüzüstü düşmeden önce idrak ederek düzeltme anı, bunu gerçekten anlayarak o an oturduğu odada gözyaşlarını haliya akıtarak ağlama haliyle idrake erişti. İşte dün kanı çekilmiş elleriyle her şeyi kırarken, dudakları bunca kin nefretle her şeyi söylemeyi kırmayı mubah sanırken, dudakları kapanmazken hafif aralık kalmış alev alev yanarken, idrak etmenin şuuruyla fark etmiş halini, pişmanlık içinde merhametin kapısını açmış. Yamalı kirli bohçalı ruhu kirlenmiş kanından temizlenmiş odanın içinde olanları anlamış, Rabbine şükreliyor, işte Rabbim “ol “ deyince olan an, imana erişen kulun huzur dolu bakışı anlayışı Lime lime olmuş, el emeği göz nuru hayatını sonuna kadar yanmaktan Rabbi sayesinde kurtarmıştı. Aşkla Sevmek Hak Aşkıyla olmak

Aşk bir yemiş

Kimisi yemiş

Kimisi yememiş

Yiyenler gülümsemiş

Yiyemeyenler somurtu vermiş

İşte böyledir aşk

Bu aşık böyle söylemiş

Aşk bilenler gülümsemiş

Bilmeyenler sebepsiz kalıvermiş

Allah C.C. Aşk bize vermiş

Alın kullarım sizde sevi verin demiş
Sevmek bize has Rabbim istemiş
Almamak olmaz Rabbim emretmiş
Emri baş üstüne bu bir hazineymiş
Gönderen Rabbime şükürler olsun
Bize aşkı vererek gülümsetmiş

Aşkı yeryüzünde gören melekler kıskanmış
Bu ne güzel şey diyerek seyre dalmış
Aşık yâre sevdiğim nasılsın demiş
Bu kibar sözlere melekler gülümsemiş
Aşk böylesine güzeldir bize verilmiş
Sevelim sevillelim zaten hayat içindeymiş

Gözlerin aşkla bakan bir cennetmiş
Şimdi fark ettim
Bakışların aşk cennetinden bir bakışmış
Şimdi fark ettim
Fark etmek neydi hiç bilemezdim
Aşkla sevince fark ettim
Aşkla sevdim
Ben aşkla sevdim huzurla gezdim
İkimizde huzur olunca ben kendime geldim

Sözlerin bu kadar etkili olacağını bilmezdim
Boş sözlerle gece gündüz ben gezerdim
Aşkı buldum seni buldum çok sevindim
Aşk dolu sözlerle ben cennet bahçesinde
Aşkla ben seninle gezindim

Aşk, iman etme nedenimiz, sevme, yaşama, gülümseme, gezme, bakma, varma, sarma, koşma iman ile yaşama... Sebebimiz bunu çoğalttıkça bitmez ,aşk Rabbimden bir derya deniz yüzmeyeyle aşılabilir verilemez! Sonsuz kerem hikmet Rahmet...Sahibi Rabbimden bize bir lütuf hazinedir.

En Kabiliyetli dostun İmandır

Kabiliyet; yetenek yani bir kimsenin bir şeyi anlama, yapabilme ya da bir etkiyi alabilme yeterliliği, gücü ya da RUHBİLİM TERİMİ; öğrenme olmaksızın kişinin zihin ve devinim alanlarındaki iş başarma gücü. İşte bu ruhtaki imanın zihnin dünya işine yönelirken kendisini kaybetmesine imkân vermeden yoldan

çıkmasına izin vermeyen bir algı sensörü bir işi başarması alt etmesi için yoldaşı kısacası Alemlerin Rabbinden bir yaşama kılavuzu, kabiliyet yetenek, seni huzura götüren kapıyı açmana olanak sağlayan bir el destek yönlendirici...

Varlığıyla alemde bir hacim kaplama telaşında iken kazandıklarınla doyumsuzluğunla doyuma ulaşamaz iken, iman sana dur der, yeryüzünde hacim kaplama kapma derdinde olmayı bırak, bir gönülde hacim kapla, kazandığın zaten sana yeter ihtiyacı olana ver ki kazancın bu olsun. Nedir bu boşa çırpınışının gayesi? Bu kompleks seni ani kayıplara götürüyor dur ve kendine bir çeki düzen ver. Geriye dön ve bak zamanın içine bıraktıkların senden bir iz taşıyor mu? Zaman senden verdiklerinle tatmin edici bir şeyleri yollara bırakmışsın diye sana teşekkürler ediyor mu? Seni mutlu mesut etmiş mi defterine mutlu diye yazmış mı? Bunca mal varlığına zenginliğine rağmen bir cevap verebiliyor mu sana bunca koşuşturmana mutsuzluğuna rağmen? Az dur der iman, ahenkli ve ritmik adımlarla etrafına bakarak yürü, ihtiyacı olana sende fazlası varsa yardım ederek yürü, arkanda bir iz bırakasın bu izde seni ahirete taşısın...

Anlamsızlığı kucak kucak sakladığımız, alev elev yakacağını bilmeden, gönlün ortasına yığmak, gönül pilini mütemadiyen bitiren olmasına rağmen yorgun bırakan,” falan almış ne güzel yakışmış bende almalıyım, a tam da beğendiğim renklerde odaya çok güzel yakışmış oturma grubu, hemen almalıyım yenisi varken eskisine ne gerek var! Mutfağı modern bir şekilde yeniden yapmalı, göz zevkime hitap etmiyor hemen değiştirmeli” ...Bize bunları inanmamızı sağlayan anlamsızlığın pohpohlaması ihtiyacı yokken ihtiyaç ad etmesi, bu izlenimin bizi daha fazla çalışarak yorması kazancın sadece kendi arzusuna göre harcanması israf edilmesi ne kadar nahoş bir davranış burada ifade etmem mümkün değil! İçimizi dünya heves arzularımız oydukça oyuyor ve bizlerde içimizde karşı koyacak bir gücün var olmadığını sanarak her defasında kabul ederek tamam diyoruz! O bizi pohpohlarken yani arzularımız beğenilerimiz sandığımız gereksizlikler kendimize ikram sanırken yanıldığımız nedense aklımıza hiç gelmiyor çünkü bloke edilmiş halde! Sanki çaresizliğin kuyusunda kalmışız gibi her evet dediğimiz bizi bu kuyudan çıkaracakken daha da derinlere atıyor! Artık dur durmak nedir bilmeden buna dur demenin şalterinin ne olduğunu bilmeden artık arzu ve heveslerin kucağındayız, o kırbaçladıkça harika diyoruz, enfes diyoruz, mükemmel diyoruz sancılar içinde! Sanki kazancımızı tek o alacaklıymış gibi çekinmeden düşünmeden akl etmeden veriyoruz! İşte tam burada dostumuz olan Rabbin gönderdiği nizam olan İman devreye girer alırsak gönlümüze” hop dur bakalım” Bu gidişat nereye gidiyor farkında mısın?”” Sen ne yaptığını sanıyorsun? “Kazancını böylesine boş yere harcamakla kazandığını mı sanıyorsun?” “Sana o seni aldatan aldatıcı olan nasıl emir verebilir ki?”” Rabbin sana bunlardan kaçın demişken, seni yıkan demişken” “Önce yetinmeyi bil” “Sonra ihtiyacı olanı bil”” Sana fazla gelen bu paranın asıl sahibi o muhtaçlardır bu nedenle Rabbin senin elinde verilsin diye sana bolca verildi”” Rabbin seni deniyor hepsi senin sakın sanma!

O arzu hevesin dünya ile düşler kurarken düştüğün karanlık kuyuda olduğunu neden fark edemiyorsun? Sana lezzet tattırdığını sandığın çürük elmadan başka bir şey değil ki”! Çektirdiği hicranı huzur sanıyorsun bak yüreğinde değerli olarak hiçbir şey kalmamış artık kendine gel” İşte bizim asıl

mutsuzluğumuz “bildiğimizi “sanırken hiçbir şey” bilmediğimizin” gerçek olmasını istemeden yaşıyoruz. Ölüm uykusunda evet ayıkmak için ölmeden önce ayıkmak gerekir, verdiklerinle ölümden sonra huzuru hak etmen gerekir bir verip on katı karşılığında... Bulunca sapıtmışlığın sarhoşluğu bize gerekli değil, bulunca arayarak kaybedenin olmayanın yanına koşmalıyız.

İman ile gezen ey güzel kullar
Melekler size gıpta eder bakar
Semada nurlar gönlünüze akar
İman ile nefis şeytan hep yanar

İman ile aç darlığın yolunu
İman ile sar sen Allah kulunu
İman ile boz zalimin oynunu
İman ile nefis şeytan hep yanar

İman nuru ile baksın gözlerin
İmanı anlatan olsun sözlerin
İman âşık kulu arar özlerim
İman ile nefis şeytan hep yanar

Geri çevirme sen sana geleni
İmanla karşıla seni göreni
Rahmandır kulun gerçek tek seveni
İman ile nefis şeytan hep yanar

Rahman her şeyi iyi bilir görür
Zalim kendi zalimliğiyle ölür
Mümin imanıyla cennette yürür
İman ile nefis şeytan hep yanar

İman ettikten ve imanla yaşadıktan sonra hayatın dünyanın nefsin ve şeytanın nasıl martaval sıklığına nasıl bu martaval dediğimiz yalanlara inandırdığına şahit olurken inanın şaşırıp kalacaksınız! Aslı siz açan bir çiçek kadınlarımız bir nilüfer iken nasıl solduğumuzu nasıl soldurtulduğumuza şahit olacaksınız! Her gün bin bir ışıltısı ile doğan günün ve batan gün batımının içinde geçen zamanın nasıl hoyratça harcadığımızı içine değer adına bir değerler bırakmadığınıza şahit olurken şaşkınlıktan küçük dilinizi yutacak hale geleceksiniz! Sanki dinden firar etmek için dünyada yaşıyoruz! İmanı hissetmemek için gönlümüze sözcüklere duygu ve hislere attığımız binlerce kokuşmuş yamaların ardında onun nurunu saklayarak kaybedeceğimizi sanırken ve nedense bin bir yenilgiden sonra ağırlaşan kaldırılmayan hayat yükünden gelişen mutsuzluk iki dudağımızın arasında gülümsetmeyen sözlerin çıkmaması, içimizde çocukken koşan yıllık atlarının perişan hali ile bir adım atamaz iken en sadık dostumuz olacak kapısını

açmaktan korktuğumuz iman kaoslarımızı firar eden bizim boşa firar ettiğimizi tılsımlı dokunuşu ile dokunarak bizi sarar, körü körüne inandıklarımızın haz etmediğimiz ömrün hırpalayan sahte gülüşlerinden kurtararak huzur ve sakin limanında ağırlar ve hoş geldin diyerek gülüşüyle merhametiyle sarar.

Dün ruhunda kopan miskin fırtınalar dinmeye başlar, kaplumbağa adımlarıyla yol alırken birden adımların hızlanır insanların saadeti için çalışman için hızlanır. Bunca yıl mutluluğu erteleyen dünya arzuların nefsin bir bir kaybolur...Düz yolların hep yokuş iken birden düzlenir, cennete eş gönlünle dünyanla mutluluğun formülünü bulmuşundur iman ile. Her vakit mutluluktan insana varmaya dair ne varsa senden uzak tutan seni uzaklaşman için kovalayan arzun hırsın bencilliğin kovulunca parçalanarak kaçır bir anda yok olur, imanın ve gönlün içindeki imanın sıcaklığı serinliği seni sardıkça içindeki buzul dağlarının karları erir yok olur...

Bu kadar iyimser konuşurken bunun bir bedeli olmayacak mı? Olacak elbette ki! Haftada bir sefer yanına uğrayan şeytan arzuların vay dostum nasıl yolumdan yürüyor mu diye ziyaret ederken şimdi vay uyanık benden kaçmanın peşindesin diyerek günde 10 defa 50 defa seni kandırmak için kapıdan kovsan bacadan, bacadan kovsan pencereden, kapı pervazının aralarında her an seninle uğraşacak, işin zor baş etmek kolay değil! Dün ise izlendiğini belki bilmez iken bugün artık izleniyorsun, ayağına çelme yakmak için anı bekleyenler ver! İzlendiğinin artık bilincindesin, kantara ağır basan yükleri ağır tartırsın diye kantarın ayarını boz diyen yarım kiloyu bir kilo tart diyen nefsin şeytanın arzularının ağır baskısı vara! Bazen seni bin bir düşünce anaforu içinde kaybetmeye çalışanların çabası ve imanın gücü ve sen, koştun kopacaksın, savruldu savrulacaksın... Adım attığın yeni dünyanın huzurla esen rüzgârı ve bunun dışında sıcak eriten neyin varsa almaya çalışan nefsin şeytan dünya ve arzuların, elbette kolay olmayacak baş etmek, Alemlerin Rabbi varken bir anda çok kolay olacak şaşıracaksın!

Bir an kendini hücrede hapis zan edeceksin sana bunu hissettirecekler, kaosu yaşatacaklar hissettirecekler, kümelenmiş nefret dolu söylemleri söyleyenler bir anda karşında olacak, doldurulması gereken beyaz sayfaları karalayanlara uydum uyacağım derken iman gücü "dur" diyecek... "Yakma" dünyanı dur. Es geç git yoluna benimle devam et, onlar seni kendi yangınına çekerken, kendileri gibi yanmaya davet ediyor aman ha dikkat! Benimle her cümle değerli iken onlarla değersiz boş asılsız... İç sesinle sana yankılanan imanın huzur dolu sesi ve yoldan çıkaranların nefreti kini, sıkıntılar yetmezmiş gibi birde bunların cefası nazı işvesi! Karakterizliğin kitabını onlar yazarken, sen benimle karakterin kitabını yazmaya devam et der iman ...Külüstür bir motorun bitmeye yakın son çabası, kara bulutlar değil kara çıkmazlar, bizi hemen terk etme böyle senin ihtiyacın olacak bize, sakla bizi bir süre yastığının altında, sonra gizlice uğrarsın bize hişt kimse duymaz! Ey densizler her an gören duyan bilen Rabbim var, sizi inkarcılar yezitler....Ret etmişken kurtulamazsın kolay kolay olsun imanın güz var Rabbim içine saklamış var kapısını çal giy zırhını her ne kadar çıkartmaya çalışsalar da...

İşte kapıları açan tek bir şifre " iman" her şeyle ilgili ilintili çözümü içinde saklı, gizemine ulaşmanı istemeyen şeytan nefis arzular dünya çevren...Çözülmeleyen açılmayan düğümleri açan, görmezden gelmek sadece aptallık, etrafını kifayetsiz sıfatlarla çeviren nefis ,şeytan, dünya, arzularım hırsım, imanını parıltısını yok edebilir mi? Asla! Hem sizlere ne oluyor ki beni hemen yargılıyorsunuz sizleri yaratan Rabbim bana sizlerle mücadele etmemi emretmişken bazen düşsem de kaldıran Mevla'm iken kim değer

verir ki sizlere? Beyin gücüne hücum etseniz de gönlümün gücü imanın gücü var siz yıkamazsınız bir anlığına şaşırtırsınız ancak. Her laflar gaflar lüzumsuzlar sizin olsun ihtiyacım yok benim bunlara, karalandığım kadar yanınızda karalandım yaralandım yeter artık ,düşün yakamdan! İçimde sizler devasa boşluklar bırakıyorsunuz ben boşlukları insanı mutlu ederek "hoşluk "la doldurmak ve kazanmak istiyorum...Sizlerde gönül yok sevme kabiliyeti hiç yok bu nedenle anlamanız çok ama çok zor bu acıda size yeter...Hele hatanızı kabullenmek hiç yok yazık çok yazık sizlere...

Mehmet Aluç